

A Bükk, mint mágnes

(4. rész)

NÁD BÉLA
(szöveg és kép)

Tetaraták, tudástár, tavak... a Szalajka-völgy csodái

OLASZOK SZABTÁK HAJDAN...

A parkolóhoz visszasétálva örömmel konstatáltuk, hogy van még röpke másfél óránk szürkülé-
tig. Ahogy említettem, kombinált jegyet vettünk, így azután elszalamoszhattunk az Olasz-kapuig. Olyan volt, mint egy jóféle osztrák magashegységi autótűt. Kanyarok tucatjai, csodás kilátópontok. Jó pihenőpadokat, asztalokat nem látunk, de legalább van hová fejlődni.

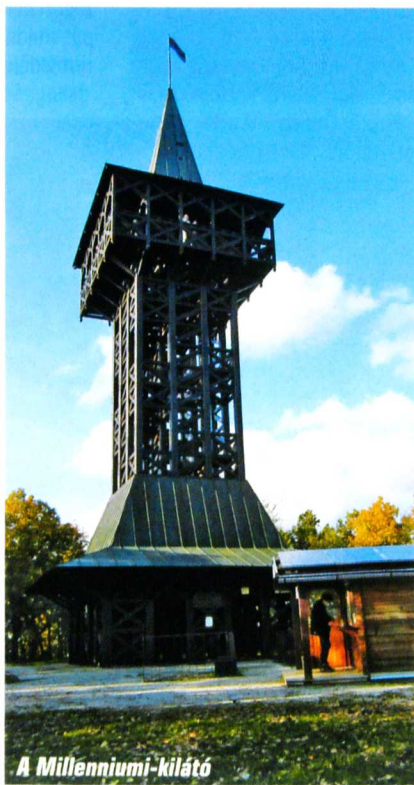
Az Olasz-kapunál lévő parkolóban – ami való-
lójában egy kocsikkal pettyegetett sártenger volt – tucatnyi autó állt. Innen a Bükk-fennsík aszfaltútja már tabu a motorizáltaknak. Szerintem ezzel semmi baj nincs. Akik nehezebben mozognak, azoknak nagy könnyebbség az Olasz-kapuig való autózás lehetősége is.

A parkolótól erős száz méter, és hipp-hopp, a ragyaverte felszínű mesevilágban, a Bükk-fennsíkon találjuk magunkat. Az aszfaltcsíkon átsétálva az Olasz-kapun már a dolinák közt találjuk magunkat.

Honnan az Olasz-kapu neve? 1918-ban Thurzó Gáspár irányításával 18 olasz hadifogoly vágott rést a sziklába a kisvasút számára. Érdekes, hogy az itteni emléktábla őrgórf Pallavicini Alfons kapujának nevezi. No de kérem, ő se nem irányított, se nem csákányozott! Kis sétát tettünk a fennsíkon, de sietni kellett, mert még egy helyre okvetlenül el akartam jutni aznap.

13 FALU EGYSZERRE ÉS BÓNUSZKÉNT OTT A MÁTRA

Ahogy kanyarogtunk vissza Szilvásvárad felé, az egyik kanyarban, a Kalapati parkolónál megálltunk. Innen lehet elérni 200 méternyi hegy-
menet után – nekem többnek tűnt – a Millenniumi-kilátót. 2000. augusztus 20-án adták át a 36 méter magas építményt. Az egyszerű halandók

A Millenniumi-kilátó

számára 20 méteres magasságban van a kilátószint. Ha letről nézed ezt a gigászt, olyan, mintha a csúcsa átdöfné az eget.

Pár adat: 138 köbméter szibériai vörösfenyőt használtak fel hozzá. Az alapot 330 köbméter betonból gründolták össze. A rögzítéshez 16 ezer csavart és dupla annyi csavaranyát használtak fel.

Miután leszurkoltam az 500 forintot, felziháltam a kilátószintre. Állítólag 13 falut lehet látni onnan. Nem számoltam. Nekem az ígért Tátrából Mátra

A ragyaverte Bükk

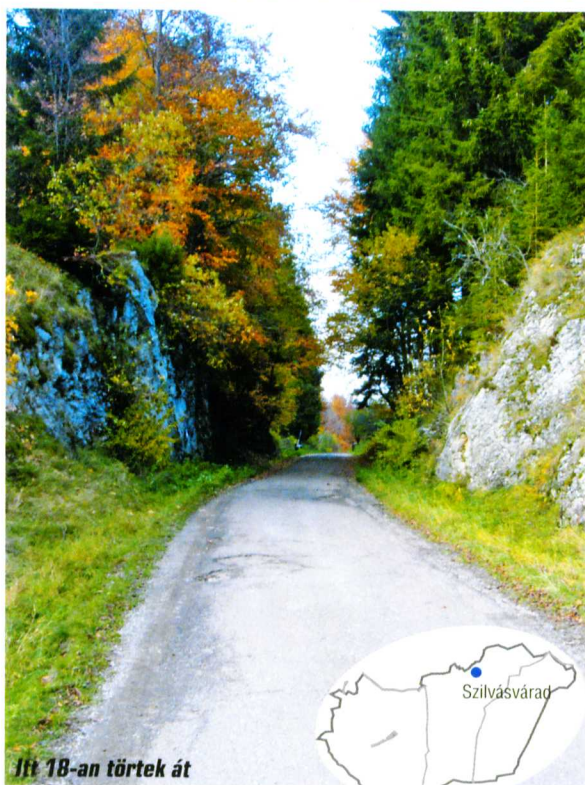
lett. De a Bükk lenyűgözött. Masszívjába, mint kis erecskék, nyomultak be a völgyek, hogy azután „falba” ütközzenek. Varázslatos volt a látvány. A fotóapparátomat „hűteni” kellett a sűrű kattintgatások miatt. Jó 20 percet keringtem körbe. Itt a vége a nap krónikájának. Most szó szerint a csúcson fejeztem be.

Legközelebb meglátogatunk egy fura barlangot, rácsodálkozunk hazánk legnagyobb természetes vízesésére, azután feltérképezzük Cserépváralja szűkebb környékét.

a szerző a Szigethalmi TE tiszteletbeli elnöke

Az Olasz-kapu emléktáblája

Itt 18-an törtek át